

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 247.625 van 26 mei 2020
in de zaak A. 222.066/IX-9055**

In zake: Evy POINT
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Philippe Vande Castele
kantoor houdend te 2900 Schoten
Klamperdreef 7
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de CENTRALE DIENST VOOR SOCIALE EN CULTURELE
ACTIE VAN HET MINISTERIE VAN
LANDSVERDEDIGING
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Frank Judo
kantoor houdend te 1000 Brussel
Keizerslaan 3
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 26 april 2017, strekt tot de nietigverklaring van “de beslissingen dd. 24 februari 2017 waarbij de Leidend Ambtenaar van de Centrale Dienst voor Sociale en Culturele Actie van het Ministerie van Landsverdediging [J.G.] ‘tijdelijk aanduidt (6 maanden) om de functie DGS – Hoofd van de Algemene sociale directie vanaf 24 februari 2017 uit te oefenen” en van “de weigering van [de] aanvraag [van Evy Point] houdende haar kandidatuur”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 247.053 van 13 februari 2020 is het debat heropend, voor wat de vraag tot uitbreiding van het beroep betreft tot dienstnota 2019-009 van 19 augustus 2019 van de leidend ambtenaar van de Centrale Dienst voor Sociale en Culturele Actie van het Ministerie van Landsverdediging en is het beroep verworpen voor het overige.

Eerste auditeur Geert De Bleeckere heeft een verslag opgesteld, op grond van artikel 93 van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 ‘tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State’.

Met akkoord van alle partijen is de zaak behandeld overeenkomstig artikel 3 van het koninklijk besluit nr. 12 van 21 april 2020 ‘met betrekking tot de verlenging van de termijnen van de rechtspleging voor de Raad van State en de schriftelijke behandeling van de zaken’.

Eerste auditeur Geert De Bleeckere heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Ingevolge de mededeling van dit advies aan de partijen op 15 mei 2020, is het debat gesloten en is de zaak in beraad genomen.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Toepassing kortedebattenprocedure

3. Bij brief van 26 februari 2020 deelt de raadsman van de verwerende partij mee dat verzoekster, die de tijdelijke aanstellingen van J.G. met

haar beroep aanvecht, niet langer belang heeft bij dit beroep. De vacature werd opengesteld voor een definitieve benoeming in de functie van adviseur-generaal operationele diensten – directeur in de hogere klasse A4, met ingang van 1 juni 2020, zodat verzoekster – die zich reeds kandidaat gesteld heeft voor de definitieve benoeming – niet meer tijdelijk in de betrokken functie kan worden aangesteld.

4. Bij brief van 3 maart 2020 deelt verzoekster mee, in te stemmen met het besluit van de verwerende partij dat zij geen belang meer heeft.

5. Beide partijen zijn het er aldus alleszins over eens dat verzoekster geen belang meer heeft bij haar beroep.

Het beroep is niet (meer) ontvankelijk.

IV. Kosten

6. In de brief waarin verzoekster verklaart dat zij geen belang meer heeft bij haar beroep, stelt zij dat dit “door toedoen van verwerende partij” is. Zij wijst erop dat het akkoord van de minister om de betrokken vacature open te verklaren dateert van 13 januari 2020, dit is vooraleer tussenarrest nr. 247.053 van 13 februari 2020 werd uitgesproken. Om die reden vraagt zij om de kosten ten laste van de verwerende partij te leggen.

7. Kosten worden ten laste gelegd van de partij die ten gronde in het ongelijk wordt gesteld.

Dat is, bij een verwerping van een beroep dat onontvankelijk is, in principe de verzoekende partij.

8. Dat een verzoekende partij haar belang bij een beroep verliest “door toedoen van de verwerende partij” volstaat op zich niet om van dit beginsel af te wijken en om die verwerende partij in de kosten van het geding te verwijzen.

Door de betrekking thans open te stellen voor vaste benoeming erkent de verwerende partij niet een (vermoeden van) onwettigheid van de tijdelijke aanstelling. Verzoekster toont niet aan dat die beslissing is ingegeven door de wil van het bestuur om haar grieven tegen de bestreden beslissingen tegemoet te komen en ze leert ook anderszins niets over de wettigheid, al dan niet, van de tijdelijk waarnemende aanstellingen die verzoekster heeft bestreden.

Er is bijgevolg geen reden om, zoals verzoekster vraagt, de verwerende partij de kosten van het beroep te laten dragen.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op een rolrecht van 200 euro en een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro, die verschuldigd is aan de verwerende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van zesentwintig mei tweeduizend twintig, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

Geert Van Haegendoren, kamervoorzitter,
bijgestaan door

Vera Wauters, griffier.

De griffier

De voorzitter

Vera Wauters

Geert Van Haegendoren